

వ్యాసుడితో వాదన

రచన :
“గోపరాజు”

—“అక్క! రే! నిలు!! వా ఆఆయా ఆఆన!
ఆ ఆఆఆ...”

“ఓ రేయ్ సుబ్బులూ! సుబ్బులూ!! ఓ సుబ్బులూ!!! ఏమిట్రా కలవరిస్తున్నావ్?” అని వెలికితల పడుకుని కలవరిస్తున్న సుబ్బారాయణ్ణి వాళ్ళ ముత్తవ్వ ఒత్తిగలపడుకోపెడుతోంటే—

ఉలికిపడి తేచి కూచున్నాడు సుబ్బారాయణుడు.

“ఏమిరా నాయనా అలా అరిచావేమిటి పీడకలేమేనా వచ్చిందా?”

“వ్యాసుణి పటుకునేవాణ్ణి కాస్తలో తప్పిపోయాడు!”

“వేదవ్యాసుడే? నిజంగా?”

“అవునే—” అని మళ్ళీ రగ్గు మునుగేసుకొని మాటాడక నిద్రపోయినాడు.

సుబ్బారాయణ్ణికి యం. యిస్. సి. చదవడం ప్రారంభించింది మొదలు వ్యాసుడంటే మంట కాగిపోతోంది. కలవలో యింటికొచ్చినా అదే స్మరణ కంసుడికి కృష్ణస్మరణ మాదిరి. కలలో గూడా అదే స్మరణాయె. అదొక పిచ్చిగా తయారైనట్లు ఇతరులనుకుంటున్నారగాని, అతనికి మాత్రం నిజంగా మనసు చెడలా. కేవలం వేదవ్యాసుడనేవాడు భారత భాగవతాదులు వ్రాసి మోసగించాడని ద్వేషం అంటే.

ఏమైతేనేం. తదేక స్మరణ చేస్తున్నవాడికి విషయం ప్రత్యక్షమై తీరుతుంది.

వ్యాసుడికి తప్పిందికాదు. ఒకనాడు సాయంత్రం గోదావరి ఒడ్డున సుబ్బారాయణ్ణికి వ్యాసుడు ప్రత్యక్షం.

ఏదో ఒక వరం ఇచ్చేసి తప్పించుకుందామని—

“అబ్బాయీ, నీ కేమే నా కావలసిఉంటే అడుగు, ఊరికే నన్నెందుకెట్లా స్మరిస్తావు—”

అసలు మొదట వ్యాసుడు కనబడితే ఏమో చేద్దామనుకున్నాడు గాని, మానవుడు సుబ్బారాయణుడు కొంచెం చలబడి—

“అయితే నాకేం అక్కర్లేదు గాని మీతో యివ్వం వచ్చినంతసేపు నా కిష్టమైన విషయంమీద వాదించాలని ఉంది. ఇదే నావరం, తప్పించుకుంటే

వెదమనిషి తరహాగాదు...” ఇంకేమేమో అందామనుకుంటున్నాడు...

“సరే, కానీ” అన్నాడు వ్యాసుడు.

“నీవు వ్రాసిన పురాణాలూ ఇతిహాసాలూ అసబడే గ్రంథాలూ, అన్నీ అసంభవాలూ, బూతులూ, ఉండడమేకాక, ధర్మరాజు ధార్మికుడని, దుర్యోధనుడు అధార్మికుడని, రాముడు మంచివాడని, రావణుడు చెడ్డవాడని వ్రాశావ్, ఎవ్వడైనా నమ్మాలనేనా నువ్వు వ్రాసింది? చేతిలో గటం ఉంటే సరా? మఱి అంత అసంభవ విషయాలా? ఏ తండ్రినా తన కొడుకును బాధ వెడతాడా! హిరణ్యకశిపుడట్లా చేసివుంటాడా?...”

“ఆగు, ఉపన్యాసమా, వాదనా నీకు కావాలి సింది”

“వాదనే లేవయ్యా...”

“వాదనైతే నీ ఆక్షేపణకాని, సందేహంకాని చెప్పి. వాదిస్తానన్నామగాని, ఉపన్యాసం వింటాననలేదే నేను.”

“నాకు సందేహంలేదు. ఆక్షేపణమాత్రం ఉంది”

“ఏమిటి?”

“నీవు వ్రాసినదంతా కుద అబద్ధమని”

“నేను వ్రాసినదంతా కుద సత్యమనే వాళ్ళు కూడా అన్నారు.”

“నువ్వు నా ఆక్షేపణకు సమాధానం చెప్పాలి గాని యితరుల అసమ్మతిని పేర్కొనడం గాదు నీ వరం”

“నీ ఆక్షేపణ చెప్పి మరి.”

“చెప్పేనుగా!”

“నీవు చెప్పింది ఒక తీర్మానం— నేను వ్రాసింది అబద్ధమని నీ తీర్మానం. అది ఆక్షేపణెట్లా అవుతుంది?”

“మఱి ఏమిటి ఆక్షేపణ అంటే?”

“ప్రతికూల తీర్మానానికి కారణం చూపిస్తే ఆక్షేపణ బొతుంది.

“ఒహో అదా. సరే. నీవు చెప్పింది అబద్ధమనడానికి కారణమేమిటంటే నీవు వ్రాసిన విషయాలన్నీ అసంభవాలూ కాబట్టి”

**కంట్రోల్స్
ఉంటే...**

ఉత్పత్తిదారుకు సరసమైన ధరవచ్చును, వ్యాపారసునికి న్యాయమైన లాభాలు వచ్చును, మీకు సరిమైన ధరలకు వస్తువులు దొరుకును.

డ్రగ్స్ కంట్రోలు ఆర్డర్ కు (మందుల కంట్రోలు ఉత్తరువుకు)

ఇది సారాంశము. దీనిని జాగ్రత్తగా చదివి. మీరు డబ్బు మిగుల్చుకోండి.

1. విదేశాలనుండి దిగుమతిమైనవి ఇండియాలోనే తమత్రెనవి ఐన మందులు 1700 లకు ప్రత్యేక వెలల నిర్ణయంపబడినవి. ఆయిర్వేద, యూరపీ మందులకు మాత్రం ఇట్టి నిర్ణయం జరుగలేదు. క్వినైను (కొయినా) రకాల ఊరేపక వాటి పంపకముగూడా వేరే స్కీము ప్రకారం ప్రకారం కంట్రోలు చేయబడుతున్నవి. డిల్లీలోని సివిల్ లైసులోవున్న ప్రచురణల మేనేజరువద్దనుండిగాని ప్రభుత్వ ప్రచురణల అమ్మదానికి అధికారమీయబడిన ఏ యేజెంట్ వద్దనుండిగాని. 9 ఆశాల వెలకు మీకు తపాలబిల్లులకర్చలేకుండా ఆకారాది నూచికతోకూడిన మందులపేర్ల వాటి నిర్ణీతవెలలుగల సంపూర్ణమైన జాబితా దొరుకుగలదు. ఈ మందుల పట్టికలో చేర్చబడని ఏ మందుకైనా మీకు ఛార్జీ ఎక్కువ చేయబడినట్లు తోచినయెడల, అధికార్లకు రిపోర్ట్ చేయండి. కంట్రోల్స్ ఉత్తర్వులోని పరతుల ననుసరించి అందుపై చర్య జరుపబడును.
2. మందుల వాంపారస్తులందరూ లై సెన్సు పొందియుండవలెను. ఈ ప్రకటన ద్వారా కనబరచబడిన గుర్తును, కంట్రోల్ ధరల జాబితాను ప్రాముఖ్యంగా కనబడేటట్లు పావులలో ప్రదర్శించవలెను. స్టాకులోవున్న మందులను కంట్రోలు ధరలకు అమ్మకపోయినా, అదీగితే నగదు రసీదు ఇవ్వకపోయినా, అట్లవర్తకులకు ఆ నేరాలకు జరిమాన విధింపవచ్చును. ఖయదుశిక్ష వెయ్యవచ్చును. లై సెన్సు రద్దుచేయవచ్చును. స్టాకులోవున్న మందులను ప్రభుత్వం వశపరుచుకోవచ్చును.
3. మందులను అత్యంతాధికంగా స్టాకులు వుంచుకోవడము నేరమగును. కొండలపై ప్రవేశాలు కొన్నింటిలో నూటికి 5 చొప్పున ఎక్స్ ఛార్జీ (అదనపు) ఛార్జీ చెయ్యవచ్చును. అక్కాయి పన్నుగాని, తెర్షినల్ పన్నుగానివుంటే ఎక్స్ ఛార్జీ ఛార్జీ చెయ్యవచ్చును. కాని, ఈ ఎక్స్ ఛార్జీ ఛార్జీల నగదు రసీదులో వేరే వ్రాసి చూపించవలసియుండును.

కంట్రోల్ వెలల జాబితాలోనే ఆయా ప్రవేశాల లై సెన్సింగ్ అధికారి ఎవరో తెలుపబడియుండును. వ్యాపారస్తులపై కంపైయింట్లుంటే అవి ఈ అధికారిపేర వ్రాయవలెను. ఈ ఉత్తర్వు ఆమలు జరపడం గురించి మొదటినుండి ప్రభుత్వం వారికి సలహా యిచ్చినవారిలో, వైద్యవృత్తిలోని ప్రతినిధులు, దిగుమతులు చేసేవారు, ఉత్పత్తిదారు, వ్యాపారస్తులంగల డ్రగ్స్ కంట్రోల్ అధ్యయనశిక్షమిటి (మందుల కంట్రోలు సలహాసంఘము) ఉండెను అంటే, ప్రభుత్వంవారు చాలావరకు మందుల వ్యాపారవృత్తిగలవారి అలోచన ప్రకారమే సరేవారు.

మందులు కొనేముందు, కంట్రోల్ ధరల జాబితాను చూడగోరండి. కంట్రోల్ ధరలకంటే హెచ్చుడబ్బు ఇవ్వకండి. న్యాయమైన కంప్లైయింట్లు దాఖలు చేయ దానికి సంకోచించకండి. మీరు మందులు హెచ్చుస్టాకులు చేర్చి దాచుకోకండి.

**య దార్థ వి ష యా లు తె లు సు కో ం డి
మీ హాక్కులను కోరండి.**

నూ ఢిల్లీ లోని ఇండస్ట్రియల్ అండ్ కమిషన్ సప్లయ్ శాఖ వారిచే ప్రకటింపబడినది.

“అవి అసంభవాలని నీకట్లా తెలుసు?”

“నా జన్మలోగాని, చరిత్ర చదివినంతవరకుగాని, అటువంటివి జర్గా ఎక్కడా చూడలేదు”

“కాబట్టి, నీవంటి కూపనమండూకాల జన్మ లోనూ, అవి చదివిన చరిత్రలలోనూ కనబడని వన్నీ అసంభవాలని అనేది నీ సిద్ధాంతము. ఈ ఉన్నత సిద్ధాంతం ప్రకారం, నేను వ్రాసినది అబద్ధమే.”

“లేకపోతే నీవేది వ్రాసినా అది అసంభవమను తుని స్వీకరించవలసినది నీ సిద్ధాంతమా?”

“నేను వ్రాసింది కాకపోతే ఇంకోదూ. ఎప్పటి కైనా మన జన్మలో సాధ్యంకానివీ, అసంభవం కానివీ లోకంలో జరిగివుంటాయి, జరుగవచ్చును, అనే జ్ఞానం ఉంటే, ఇతరులు చెప్పినదాన్నిబట్టి జ్ఞానం వృద్ధగతుంది? నన్ను కాదన్నా, నీవింకో ఏ తెల్లవాణో గురుభావంతో పూజించి వాడి మాటలు ప్రమాణాలుగా స్వీకరించి తీరతావు. అంటే కాని, స్వబుద్ధి మాత్రం ప్రమాణంగా వ్రేలాడే నీ వంటి వాళ్లకు స్వబుద్ధివలనా లాభం ఉండదు, పరబుద్ధివలనా నాభం ఉండదు”

“అయితే నీవనేది, స్వబుద్ధి ప్రమాణం అనవ సరమనియా?”

“పరబుద్ధి స్వబుద్ధులు రెండూ జోడించి ఉప యోగించాలి. పరబుద్ధి ఎప్పుడూ గ్రహ ప్రసంగాది రూపంతో మనకు లభిస్తుంది”.

“దాన్ని స్వబుద్ధితో విమర్శించాలా? అక్క రేదా?”

“విమర్శించాలి, అందులో అవసరానవసరవిషయ విభాగం చేసి అవసరం గ్రహించి, అనవసరం నిరా కరించడానికి”

“అదే నే ననేదీనూ. అసంభవాలూ, అసా ధ్యాలూ, అమానుషాలూ, అప్రత్యక్షాలూ—ఇటు వంటివన్నీ అనవసరంగా భావించి పరిహరించడానికి స్వబుద్ధి ఉపయోగించాలనేది. ఇప్పటికైనా నా మార్గానికే వచ్చావా?”

“హా! పిచ్చికుంకా! నేననేది దాని కచ్చగా వ్యతిరేకం. నీస్వబుద్ధికి ఏది సంభవమో, సాధ్యమో, మానుషమో, ప్రత్యక్షమో, అదే చాలుననుకుంటే, శువ్రు వెంచే కుక్కకు ఎంత జ్ఞానం ఉంటుందో అంటే నీకానిలునుంది. అలాకాకపోతే సామాన్యం గాకనబడేది అనవసర విషయంగానిరాకరించి అసా ధారణ విషయాలే గ్రహించాలి. ఏ పుస్తకం చది

వినా వ్రాసేవాళ్లుకూడా, అందరికీ తెలిసిన సాధా రణ విషయాలు, పితడం, చీడడం, ఇవి వ్రాతలో చెప్పరు. వైద్యంలో తప్ప, అక్కడ ఆ సంద ర్భంలో అవి అసాధారణ రూపం తీసుకుంటాయి. కాబట్టి, ఎవడు స్వీయచరిత్ర వ్రాసుకున్నా, సాధా రణ విషయాలు మానేసి, సాధ్యమైనంతవరకు ఇతర సాధ్యం కానటువంటివి తనకు సాధ్య రములెనాయని చూపించ ప్రయత్నిస్తాడు, ప్రత్యే కతకోసం. కాబట్టి వ్రాసే నిజంగా, సామాన్య మానవునికి అపంభవాలూ,—కాని ఒకప్పుడైనా సంభవాలూ—అయిన విషయాలు వ్రాసివుంచితే, నీవంటి కూపనాలకు పనికిరాకపోయినా, ప్రకృతి వైచిత్ర్యం ఒప్పుకునేవాళ్లు చాలా నేర్చుకుంటారు. కాబట్టి స్వబుద్ధితో అసంభవాలే అత్యవ సరంగా గ్రహించి సామాన్య విషయాలు (వ్రాసే వాడొకవేళ వ్రాసే) నిరాకరించాలి—అందుకేగాని స్వబుద్ధి, ఎక్కడున్నావే పేడకడి అంటే నీవు వేసినవోటనే ఉన్నానన్నట్లు, ఎన్ని గ్రంథాలు చదివినా అంధకారంలో నిలిచిపోవడానికి గాదు”.

“అయితే...”

“అగు, కాబట్టి, అసంభవములు అనేది నా వ్రాతలు అబద్ధాలనడానికి హేతువుకాదు.” “అవి ఒకప్పుడైనా సంభవించాయని ఎట్లానమ్మింది?”

“నమ్మడానికి ఎట్లా ఏమిటి, ఎట్లాగో తెలిసే అది నమ్మకం ఎట్లా అవుతుంది. ముందు నమ్మితేనే ఏమన్నా లాభం. కాకపోతే, నేను వ్రాసిన విష యాలు ఎట్లా అబద్ధాలొచ్చెప్పు చాతేతేం. నమ్మితే నమ్మకం కపోతే లేదు. కూపనమండూకపు బుద్ధి మాత్రం, అపాయకరం.

“అది అట్లా వుండు, రాముడివీ, యుద్ధిస్థిరుడివీ ధర్మమని ఎట్లా అంటావు?”

“అసలు రాముడెవరు? యుద్ధిస్థిరు డెవరు?”

“నీవు వ్రాసిన భారతంలో లేరటయ్యా!”

“అంటే, అటువంటి వాళ్ళంటూ ఒక రున్నా రనే జ్ఞానానికి నా వ్రాతలేగదా ప్రమాణం?”

“అవును, అయితే?”

“అందులో వాళ్ళే ధర్మాత్ములన్నాను అక్క డెందుకు సందేహం?”

“ఏం, నీవు వ్రాసిందల్లా సిద్ధాంతమని ఒప్పు కోలా యేమిటి?”

“ఒప్పుకోకపోతే, వాళ్ళు అధార్మికులెట్లా అయిపోతే చెప్ప. అసలు ధర్మమంటే ఏమిటో